

۹۸۱۲۷۸

الببلي

الببلي

ӘЛІПБИ

Älīpbī

ЭНЦИКЛОПЕДИЯЛЫҚ
АНЫҚТАМАЛЫҚ

ARDА +7

Алматы
2020

*Қазақстан Республикасы Мәдениет және спорт министрлігі
Тіл саясаты комитетінің тапсырмасы бойынша
«Қазақстан Республикасындагы тіл саясатын іске асырудың
2020-2025 жылдарға арналған мемлекеттік бағдарламасы»
аясында шығарылды*

Құрастыруышылар алқасы: Е. Тілешов, Л. Есбосынова, Н. Аитова,
С. Омарова, Б. Ысқақ, Г. Мамырбек, А. Қожахмет (жауапты редактор)

Ә55 ӘЛІПБИ. Энциклопедиялық анықтамалық. – Алматы: «Арда+7», 2020. – 368 бет.

ISBN 978-601-7355-75-3

Энциклопедиялық анықтамалықта әліпби, емле және дүниежүзіндегі жазу түрлері мен тілдің дыбыстық жүйесіне қатысты терминдер камтылған. Жазудың тарихы, даму үрдісі және қазіргі күйі туралы мол мәліметтер топтастырылған. Сонымен бірге тіл білімі ғылымының осы салалары бойынша еңбек жазған ғалымдар туралы да деректер берілген.

Кітап ғалымдарға, әдіскерлерге, тіл саласының мамандарына, оқытушыларға, студенттерге, магистранттарға, докторанттарға, жалпы осы тақырыпқа қызығушылық таныткан барша қауымға арналады.

ӘОЖ 80/81
КБЖ 81.2-8

© «Шайсұлтан Шаяхметов атындағы
«Тіл-Қазына» ұлттық ғылыми-
практикалық орталығы» КеАҚ, 2020
© «Арда + 7», 2020

1908 жылы жарыққа шыкты. 1930 жылы Бирмадағы католик миссионерлері Л.ж. тағы бір нұсқасын жасады. Бұл әліпбидің протестанттық миссионерлер жасаған алғашкы әліпбимен ұқсастықтары да, айырмашылықтары да болды. Онда: *qh, k, kh, g, ng, c, tc, ch, ts, j, dz, t, th, d, n, gn, p, pf, ph, phf, b, bv, m, mv, h, gh, sh, s, y, z, f, v, l, a, e, ё, è, i, o, ö, ô, u, ü, ae, ao* таңбалары бар. 1982 жылы АҚШ-та тұратын Лаостың сарылаху босқындары Л.ж. негізделген емле жасады.

Лезгин жазуы (лезг. «лезги хъинар») – лезгин тілінің жазуы. Л.ж. 1928 жылға дейін араб әліпбін, 1860-1910 жылдары кирилді, 1928-1938 жылдары латынды қолданып, 1938 жылдан бастап қайтадан кирил әліпбіне көшті. Г.А.Гаджибеков пен А.Шамхаловтың латын графикасына негізделген «Жаңа Дағыстан әліпбінің» өзгеріске ұшыраған бір нұсқасы лезгин тіліне арналған. 1928 жылы 27 маусымда Бүкілодақтық жаңа әліпбі Орталық комитетінде макұлданған әліпбиде: *a, b, c, cc, e, ç, d, e, a, f, g, q, h, i, j, k, kk, k, l, m, n, o, ø, r, pp, p, q, q, r, s, g, t, tt, t, u, v, x, x, y, z, z, s, ss, z*, ‘таңбалары болды. 1932 жылы әліпбиге бірқатар өзгерістер енгізіліп, әріптегі саны азайды, бас әріп енгізілді. 1938 жылы 5 қантарда Дағыстан халықтарының әліпбін кирил графикасына көшіру туралы шешім қабылданды.

Ленинград фонологиялық мектебі – И.Бодуэн де Куртенэ ілімінің негізінде пайда болған бағыт. Мектептің негізін қалаушы – Л.Шерба. ЛФМ өкілдері фонеманың лингвистикалық табиғатын сойлеу кезіндегі қызметімен байланысты қарастырады.

Леп белгісі « ! » – 1) лепті сөйлемдерден кейін; 2) тілекті сөйлемдердің бұйрық, өтініш түрлерінің сонынан; 3) тілекті сөйлемнің үтіг түріндегісінің қаратпа сөзділерінің сонынан қойылатын тыныс белгі (*Бар! Жүгір! Ұи! Жанымды бір шыбындаи қи, ақсақал! Айта гор, қайырымды ер бар болса! Балалар, оқуга бар! Жатпа қарап!*).

Лепсиус Карл Рихард – египет иероглифтерін транскрипциялау үшін латын әліпбін қарастырган неміс археологы, египтолор. Оның әліпбінде дыбыстардың қысқалығы бревиспен (*ă*), созылыңқылығы макронмен (*ā*), мұрынжолды дауыстылар тильдамен (*â*) берілген. Екінші білдіру үшін дауыстыларға акутты, қысқа дыбыстарға грависті, көмей дыбыстарға грек жазуындағы жол үсті белгісін алған (*p', t'*).

Лепча жазуы – тибет-бирма тілдер тармағына жататын лепча тілінің жазуы. Жазудың түрі – аbugida. Бұл жазудың ерекшелігі буындардың соны диакритикалық таңбалар арқылы жазылады. Л.ж. бирма жазуының ықпалы арқылы тибет жазуынан шыққан. Л.ж. XVII немесе XVIII ғасырда пайда болған. Л.ж. бастапқыда жоғарыдан төмен жазылған. Бұл жазу, әсіресе, XIX ғасырдың аяғы және XX ғасырдың басында ерекше дамыды. Осы кезде көптеген кітаптар жарық көрді.

Лигатура – қос немесе одан да көп әріпті бір таңбаға біріктіру арқылы жасалады. Мысалы ағылшын тіліндегі амперсанд (&) таңбасы латын тіліндегі ‘et’ – «және» деген сөзді лигатура пішініне келтіру мақсатында пайда болған.